

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Р.б. Дому, на р.в. вулиці Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертаєтся, хіба що дописувачеві явно зазначить, що бажає звороту свого рукопису на случай його непоміщення та залучить поштовий стемпль на його переслаку.

ПЕРША ПЕРЕМОГА.

Робітництво північного Вінніпегу сказало своє слово. Воно 2073 голосами вибрало до міської ради кандидата Комуністичної Партії Канади т. В. Н. Колісника. Вибрало, не дивлячись на всі провокаційні виступи противників, на їхні брудні оуернювання тов. В. Н. Колісника, на залякування людей комунізмом, більшовизмом, на істеричні вигукі та вибрики різних патріотичних панських агентів. Зрештою, ці їх поступки не більше відкрили очі української робітничтву.

Комуністична Партія Канади в цих виборах йшла самостійно з власною програмою, з власними ключами. Ніякого співробітництва в іншій робітничій організації не гляділа, нічого попертя не просила. Йшла перед робітництвом отверто, казала йому про свої завдання й цілі й тільки до него (до робітництва) одного йшла за попередям, бо тільки його інтереси вона боронила.

Ключі Комуністичної Партії Канади і її виборча програма, як завжди, так і підчас цих міських виборів у Вінніпегу, не були спрямовані проти якихось політичних груп, гуртів, течій чи національностей. Ключі компартії і її програма — чисто класові. Є класа пануючих і класа працюючих; класа визискувачів і класа визискуваних. Компартія є організацією класу працюючих так само, як консервативна чи ліберальна партія є організацією пануючих. І лише проти визискувачів як класу і в обороні визискуваних класу компартії були спрямовані. Це ясно кожному свідомому робітничові. А робітництво Вінніпегу вже настільки свідоме, що ніяким капіталістичним агентам не дасть себе звести на манівці. Про це знає вже парламент в Оттаві, про це знає міська рада в Вінніпегу, про це знає провінційний парламент в Манітобі, нарешті, про це знає робітництво цілої Канади. Передовим загоним вінніпегського робітництва є робітництво північного Вінніпегу. Воно в п'ятницю, 26. листопада, сказало своє слово, яке почули пануючі й працюючі цілого північно-американського континенту. Представляти себе й обороняти свої справи в міській раді — воно послало алдерменом кандидата Комуністичної Партії Канади т. В. Н. Колісника. Крім него воно послало до міської ради другого свого представника, кандидата Незалежної Партії Праці А. Симсона. Північний Вінніпег мав вибрати двох шкільних трестів і робітництво вибрало обох кандидатів Незалежної Партії Праці. Нарешті робітничому кандидату на ситі-мейора робітництво північного Вінніпегу дало 1,670 голосів більше, як дівав буржуазний кандидат.

Ми віримо, що коли-б вінніпегське робітництво створило Канадську Партію Праці, в якій об'єднало-б всі робітничі організації міста й при всьому — чи то домініальних, провінційних, чи міських виборах йшло об'єднаним фронтом, то воно було-б горю в цілому місті. То-ж час подбати, щоб такий об'єднаний фронт робітництва було створено.

ХТО Й ЯК РОБИВ ПРОТИ ТОВ. КОЛІСНИКА.

Для нас, українських робітників, вибір т. Колісника має ще інше значення. Бо хоч т. Колісник йшов як кандидат Комуністичної Партії й програма його була чисто протикапіталістичною, то проти него спеціально озброїлися панські наймити "українського походження", як це вони себе називають. Ні англійські буржуазні організації, ні англійська буржуазна преса, ні навіть їх кандидати проти т. Колісника як особи, а навіть проти Комуністичної Партії як такої — не виступали. Вони боролися проти робітничого фронту в цілому, отже в тому числі й проти компартії та її кандидата.

За те-ж проти т. Колісника й проти компартії озброїлися до зубів українські агенти капіталістичних партій та компаній. Перш всего вони, як і минулого року, поставили проти т. Колісника свого кандидата лише на те, щоб розбити голоси українських робітників. Вони дуже добре знали, що їх кандидат тоді сяде на алдерменське крісло, коли люде будуть їсти Якимішакове сіно. Вони-ж мали найкращий досвід цього з минулорічних виборів, де вони добили були згоди навіть з польською шляхтою. Тоді вони дістали полчишка від українського робітництва, а цього року таки знову поїздили за ним і... дістали.

Цього року вони пустилися на різкі хитрі штучки, про що признається сам "Укр. Голос" в редакційній статті з 1. грудня 1926 р. Минулого року гурток свистунівської братії підсунув греко-католицьким робітникам свого кандидата Якимішак. Ось вам, мовляв, греко-православний, польсько-німецько-російсько-український кандидат, за яким стоїть 20 організацій і п'ять тисяч членів та всі польські ксьондзи і їх газети — об'єднується довкола него, а "комуністичних молокососів" ми... "шапками закидаємо".

І що-ж сталося? Ганебно провалилися. Бо польська шляхта на Якимішак своїх голосів не дала, а зараз по виборах наваля у своїх газетах ("Час") Українців "Гайдамацка Дзіч". Лідери цієї виборчої шопки посварилися між собою таки ще того самого дня вечером, коли відбувалися вибори. Сторонники греко-католиків оскаржували греко-православних в злудній роботі і в тому, що вони не мають за собою людей, а греко-православні оскаржували греко-католицьких лідерів в тому, що ті не вміють повести за собою греко-католицьких робітників. Одним словом, скінчилася виборча шопка й почалося взаємне опльовування. "Український Голос", вихваляючи греко-католицьких лідерів, називав греко-католицьких робітників зрадниками. Навіть сам Дик, сегорічний кандидат, відлекувався, що відозвів, вмішеной в польських газетах за його підписом, він не підписував. На ділі-ж всі ті 1,252 голосів, що їх дістав Якимішак минулого року, були голосами греко-католицьких робітників, бо польські робітники на Якимішак не голосували, а греко-православні лідери крім власного широко крикливого рота нікого за собою не мають.

ЗА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКЕ ЖИТО ЩЕ Й ІХ ПОБИТО.

Що-ж сталося цього року? Цього року ці панські агенти струнули хитрішу шопку, як минулого року. Бодай так їм самим здавалося. Вони на зверх з польською шляхтою не думали (тільки на зверх, бо на ділі працювала та сама шопка, що й минулого року), зрелися Німці, Російці (тільки на зверх) і замість ставити кандидата від 20-ох рїжонаціональних товариств з п'ятьма тисячами членів, як минулого року, поставили цього року кандидата від 19-ох українських організацій. Поставили його так, що члени цих організацій про це й не знали, але агенти їм сказали, що це власний український кандидат, ще й навіть греко-католицький. Робітники греко-католики лише в голову почалися, мовляв: "Наш то він, здається, наш, але чому поставили його нам греко-православні лідери?"

Тепер нехай греко-католицькі робітники прочитають редакційну статтю в "Укр. Голосі" з 1. грудня, а там дізнаються, чому греко-православні поставили греко-католика їх кандидата. Перше перехитрили, а потім самі пошилися в дурні і тепер знову сварять греко-католиків. Але перше послухайте "Укр. Голос" чому то греко-православні поставили цього року греко-католика греко-католицького кандидата. Бо минулого року, каже "Укр. Голос" був кандидат "недостаточно зидентифікований з греко-католицькою церквою і тому греко-католики отягалися з голосуванням на него", за що зараз таки по виборах "Укр. Голос" назвав греко-католиків зрадниками. А цього року, каже "Укр. Голос", Дик "вже понад всякий сумнів зидентифікований з греко-католицькою церквою, як член редакційного комітету "Канадського Українця", секретар Інституту Просвіти і член рїжних католицьких організацій" — тому то його греко-православні номінували.

Так "хитро" зробили греко-православні, а греко-католиків таки не піддурили. "Укр. Голос" оскаржує греко-католицьких робітників так само, як і минулого року, що вони "або зовсім не голосують, або голосують на комуністичного кандидата". А далі каже, що тільки "свідомі Українці, що не є членами греко-католицької церкви", голосували на Дика. Значить тільки ті голосували на Дика, що йдуть під проводом Свистуна й Ферлея.

Ми цікавито не маємо потреби сперечатися за це з "Укр. Голосом", це справа самих греко-католиків. Однак ми мусимо зазначити, що це просто наклеп на греко-католиків. Як минулого року на Якимішак, так і цього року на Дика голосували лише греко-католицькі робітники. Коли-б на Дика голосували лише греко-православні "свідомі Українці", як це хвалиться "Укр. Голос", то Дик був би дістав не 1,279 голосів, а лише 79. Свистуні, Ферлей, Арсенчик, які Дика номінували й за ним підчас виборів розшибалися, ніякої української громади за собою не мають. Тому то вони так підчас кожних виборів підіздуються до греко-католиків.

ЯК АДВОКАТИ СТАЛИ ПРОЛЕТАРЯМИ.

Досить минулого року ця русінсько-польсько-шляхетська здука вела брудну роботу проти т. Поповича, кандидата Комуністичної Партії, то цього року вона ще гіршого допустилася.

Ми вернемо назад і пригадаємо дещо з історії виборів. Коли минулими часами компартія чи якась інша робітничая організація номінувала кандидатом на Українці, то українські патріоти робили проти него й кричали: "Українські робітники, не голосуйте на Жидка, Німця чи Англіяця! Чому-ж то робітничая організація не ставить кандидатом Українця. Коли-б вона поставила Українця, то й ми голосували-б за ним". За пару минулих років робітничая організація поставила Українця. І що-ж ми бачимо? Ще гірше показалися українські патріоти. З шляхтою злучилися, щоб лише недопустити до вибору українського робітника. Однак минулого року вони не назвали Якимішак робітничим кандидатом. А цього року вони адвоката Дика зробили пролетарем найчистішої води.

Цього року ця виборча шопка видаля й вечером перед самими виборами розсела летючку, в якій в брудний брехливий спосіб накинудас на т. В. Н. Колісника. Комуністична Партія видавала свої виборчі летючки, але видавала вчасно, критикувала Дикову "програму", відповіла на всі його закиди, що він сам чи його співробітники робили т. Колісникові на своїх мітингах. В останньому "Виборчому Вістнику" т. Колісник обіцяв дати 100 доларів на ту інституцію, на яку скаже Дик, якщо він докаже т. Колісникові те, що він говорив про него на мітингу.

Але ні в Дика, ні в тих, що ним керували, ні відповіді, ні доказів не нашлося. За те-ж у них нашлося досить найбрудніших наклепів на т. Колісника, на компартію, на всі робітничі організації. Колісника зробили капіталістом-визискувачем, а Дика пролетарем. До того докотилися, що в свої зацілю й ненависти до робітництва сказали, що не треба давати безробітним допомоги, бо вони гроші програють в кулі, або занесуть до дівчини.

Таке сказали панове адвокати у своїй передвиборчій летючці. Цевна річ, ні т. Колісник, ні компартія, не мали вже часу відповідати на цей брудний пашківіль. Та показалося, що не було потреби відповідати. Українське робітництво, до якого Дик і півтузина свистунів апелювали, не дало себе збаламутити. Навпаки, поведінка Свистуна, Ферлея й інших на мітингу Дика в Інституті Просвіти 25. листопада й згадана брудна летючка ще більше відкрили очі українським робітникам і вони в день виборів солідарно поїшли за кандидатом Комуністичної Партії т. В. Н. Колісником і вибрали його алдерменом міської ради у Вінніпегу. А брехуни лизались в ямі серед Дикового парку, з якого нині сміється цілий Вінніпег.

Українське робітництво, як нерозлучна частина загального робітництва міста Вінніпегу, пішло солідарно за своїми робітничими кандидатами і за їх ключами.

Минулого року виборча боротьба була більш завзятою, як цього року. Комуністичний кандидат т. Попович дістав минулого року 71 голосів більше, як т. Колісник. Однак після розпределення голосів т. В. Н. Колісник дістав 2,073 голосів, тоді як т. Попович мав 2,025 голосів. Отже комуністичний кандидат цього року при слабшій передвиборчій кампанії дістав 48 голосів більше, чим минулого року, що якраз свідчить про зріст свідомости робітництва.

Українське робітництво північного Вінніпегу разом з загальним робітництвом доказало, що ніякі брехуни не зведуть його з шляху класової боротьби.

"АКАДЕМІЯ" ЗЛОЧИНЦІВ.

Англійські газети подають, що останніми часами страшенно зросла злочинність серед жінок в Англії. В самому Лондоні якась данна "Ланггауз Лізі" заснувала "академію" злочинців з жінок, в яку набирає дівачат з самих аристократичних лондонських верств і разом з ними на автах робить бандітські напади на багатів.

ТУРЕЧЧИНА ЗРИВАЄ З КОРАНОМ.

Зриваючи з столітніми традиціями корану, святого письма Магомедан, відслонено першу людську татую. Є нею погруддя теперішнього президента турецької республіки Кемалі Паші. Статую вирізьбив австрійський різьбар, а поміщенна вона при вході до Золотого Рога.

ВІДНОСИНИ МІЖ КАНАДОЮ А РАДЯНСЬКИМ СОЮЗОМ.

(Інтерв'ю з новим представником радянського уряду в Канаді Л. Ф. Герусом.)

Я радий зазначити, що на момент мого приїзду — упередження і недоброчинливі відношення до С.Р.С.Р., що існують серед значної частини канадського суспільства, як результат неправильної, а дуже часто і несвісної інформації про С.Р.С.Р., в значній мірі зменшилося, якщо не зникло цілком і на їх місці виросли почуття більшої терпимости до єдиної в світі робітничо-селянської держави і не тільки терпимости, а навіть співчуття і симпатії.

Цю зміну відношення до С.Р.С.Р. я приписую до одного боку, трьохлітньої праці Радянського Агентства і Торговельної делегації тут, що з перших кроків своєї діяльності зрозуміли справно причину нега-

самих солідних банків в надзвичайно точному і акуратному виконанню Радянськими організаціями своїх обов'язків. В жадній країні за 5 років не було протесту хоч би одного векселя. Це пояснюється тією обережною господарчою політикою, що її веде Радянський уряд, і тією системою контролю за виданими зобов'язаннями, що існує тільки в Радянському Союзі. Радянський уряд не дозволить ввести ніодної річі навіть на довготерміновий кредит, коли робітники і селяне можуть обійтися без неї без особливих труднощів, бо радянський уряд вважає, що за цей товар рано чи пізно доведеться платити, а засобів треба для набуття більш корисних річей. В цьому напрямку

ЛЬОНГИН ФЕОДОРОВИЧ ГЕРУС офіційний агент і торговельний представник Радянського Союзу в Канаді.

тивного відношення громадської опінії до С.Р.С.Р., і терпачі внесли всі напади, а часом і брехні, протиставивши їм правильну інформацію та ділову роботу. З другого боку, я приписую перемену настроїв до С.Р.С.Р. серед канадського суспільства також тому, що частина ділових шарів та представників преси, що цікавилися Радянським Союзом, сами побували в С.Р.С.Р., вивчали його лад, і на місці переконалися в тому, що Радянський уряд зовсім не є ворогом культури і цивілізації, а навпаки з властивою йому енергією старається насадити в економічно і культурно відсталій країні прогрес, розвитку якого завважав

Радянський уряд керується присильям: купують не те, чого треба, а те, чого треба більше. Відповідні урядові органи пильно стежать за кількістю винушених зобов'язань і не дозволяють видавати їх на вишу суму, ніж валютні можливости дозволяють виконати ці зобов'язання в повний термін. Через те всякий банк, всяка фірма можуть спокійно чекати терміну виплати векселя Радянською організацією, бо за цим пильно стежить Радянський уряд. Це можливе тільки при існуванні у нас монополію зовнішнього торгу. Проти цієї системи з початку дуже протестували комерційні кола за кордоном, але п'ять років практики показали солідним фірмам великі переваги торгівлі з С.Р.С.Р., бо така система позбавляє їх необхідности мати справи з масою покупців та з необхідністю утворювати велике число агентів та контор на величезній просторині С.Р.С.Р. Перед відїздом з Москви до Канади я бачився з сером Робертом Голдесом, представником англійського уряду в Москві. В розмові він ствердив, що наш монополію зовнішнього торгу себе виправдав, що на початку по зовсім зрозумілим причинам неперевірених на досвіді цієї системи до неї ставилися недовірливо, але що тепер в ділових колах такої недовірливости більше не існує. Канадські фірми, що вже завязали ділові зв'язки з С.Р.С.Р., навпаки так само поділяють переконання сера Голдеса.

Ці обставини вже утворюють сприятливий ґрунт для розвитку комерційних відносин з канадськими фірмами, і як що канадські банки придуть на допомогу, то торгівля між Канадою і С.Р.С.Р. зможе досягнути значних розмірів.

Я надіюся, що і преса допоможе нам в утворенню дружних, як комерційних, так і культурних взаємин між Канадою і С.Р.С.Р. Першу ознаку дружнього настрою до нас я зустрір в особі гай-комішнера м-ра П. Ларкіна, котрого я відвідав у Лондоні. Друга ознака — несподівана для мене зустрір, як представника уряду С.Р.С.Р. на станції при відїзді в Монтреал

радянською кольонією та людьми, що симпатизують з Радянським Союзом.

Ваша поява тут, як представника преси, є для мене доказом того, що серед канадського суспільства є сили, що працюватимуть в напрямку розвитку добрих дружніх зв'язків між Канадою та єдиною в світі Робітничо-Селянською державою. Вашкор.

"СНЕП ШАТС".

НА МІСЯЧНИХ ЗБОРАХ Р.З.Т.

Секретар-скарбник ще до отворення зборів старається зібрати всі вкладки, аби відтак було більше часу на дискусії. — Є дуже важна кореспонденція від Головного Заряду, — шептав він голові, — над якою треба буде широко поговорити.

Збирання членських вкладок переходить дуже скоро.

Один член приносить п'ять книжечок нараз, які йому передавали і секретар-скарбник лише втягає.

Продитано протокол, решта точок перейшли і сплилися над кореспонденцією від Головного Заряду Р.З.Т.

Секретар читав аж увірв.

Читав поволі, плинно і пояснював деякі важніші точки: про обов'язки членів заряду, в кореспонденції писалося, як треба виконувати свої обов'язки, про лікаря, як здобувати нових членів, яких членів треба приймати, а яких ні, що писати про Р.З.Т. до свого органу і так далі.

Над кореспонденцією можна було дуже багато говорити.

При кінці кореспонденції була маленька замітка — лікарська порада, як охороняти зуби.

— Що маєте сказати до згаданої кореспонденції? — питав голова. Встав один член і пояснив дещо з тої кореспонденції та звивав членів і членкинь пререкруватися її.

— Ми мусимо зробити нашу організацію живішою. Мусимо частіше сходитися. Приходити на мітинг не лише на те, щоб заплакати своє місячну вкладку, а щоб радити над освітою, над здобуттям нових членів, над поширенням нашої організації. Головний Заряд дуже добре поступив, що видав цю об'явку, бо нам буде краще організуватися в нашій праці.

— Хто ще має що сказати до цього? — питав голова.

— Я.

— Маєте слово.

— Коли я виврав одного не доброго зуба, то потім мене болів цілий бік. Я думаю, що то неправильно говориться в тім об'явці.

— А я, як члшу свої зуби, то кров тече з них.

— Я свої вже пофіксував і маю спокій.

— А я виврав...

— Товариші, — перервав секретар, — ви-ж не в денгиста, а на зборах. Те, що задувалося в цім об'явці про зуби, це лише лікарська порада для вашого відома. Дебатувати ми повинні не над зубами, а над тим, що писалося в об'явці: про наші завдання і обов'язки, про освіту і інше. Оставмо зуби в спокою.

Більше ніхто не забирав слова над ніякою справою і так закінчено збори.

Драпака.

Галицький Громадський Робітник ПЕРЕЗДІТЬ НА УКРАЇНУ.

ВУЦВК дозволив приїхати на Україну відомому громадському робітничові й політичному діячеві та педагогові Галичини, Чайківському, що має на Україні провадити освітню роботу.

ВІНАЯШЛИ НОВІ ГОЛОВИ МАСКИ.

Відпоручники Ліги Націй були в Женеві свідками нових спроб в боротьбі з отруйними газами. Три компанії війська перемашерували з нових масок через затроєну полосу і ні одному жовнірові не сталося нічого злого. Маскам тим предсказують велику роллю в есен-туальній новій війні.